

Sygn. akt IV KK 175/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **P. J.**,
skazanego z art. 207 § 1 i 3 k.k. i in.
po rozpoznaniu wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego
orzeczenia

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 października 2016 r. wydanym w sprawie o sygnaturze II K [...] Sąd Rejonowy w S. przypisał P. J. popełnienie występku z art. 207 § 1 i 3 k.k. i art. 157 § 2 k.k. i art. 160 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności, orzekając jednocześnie zakaz zbliżania się do członków rodziny. Po rozpoznaniu apelacji oskarżonego i jego obrońcy Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 8 maja 2017 r., sygn. akt IX Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca skazanego, a skazany złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, w którym podkreślił, że jest niewinny i odbywa karę na skutek działań sędziego – przestępcy, zaś dalsze wykonanie wyroku bezsprzecznie spowoduje nieodwracalne skutki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Choć norma ta nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności

zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowania do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493).

Tymczasem przekonanie skazanego o zasadności kasacji i nieprawidłowościach w toku zakończonego już postępowania nie uzasadnia wstrzymania wykonania wyroku. Okoliczności te będą dopiero weryfikowane w toku postępowania kasacyjnego. Na marginesie można zaznaczyć, że prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej. Innych szczególnych okoliczności wnioskodawca nie wskazał, zaś Sąd Najwyższy się ich nie dopatrył, wobec czego doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania szczególnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. które uzasadniałyby obawę wystąpienia tego rodzaju szczególnie poważnych i nieodwracalnych skutków dla skazanego. W takim stanie rzeczy Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania szczególnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.